

Jakobe saa nu ogsaa ualmindelig godt ud. Hun havde faaet en ny, meget bredskygget Sommerhat, der klædte hende usædvanlig godt, og Sindsbevægelsen og den friske Morgenluft havde givet hendes Kinder Farve.

Per sprang ud af Kupeen. Og skønt Perronen stod fuld af Folk, stak han sin Arm ind under hendes uden at tænke paa, at deres Forlovelse endnu var hemmelig. Han kunde ikke komme sig af sin Forbavselse ved at finde hende saa meget yngre og smukkere og tillige saa langt mindre jødisk af Udseende, end han under Indtrykket af Nannys Person havde hidset sig op til at tro.

Jakobe selv havde for lutter Lykke endnu ikke kunnet sige et Ord. Men paa Vejen gennem Ventesalene var hendes Blik ufravendt løftet op mod ham; og mens de nu trængte sig gennem Forhallens Menneskemyr, hamrede hendes Hjerter, saa Per kunde mærke det helt op i sin Arm. Han smilte og saae hende ned i Øjnene. Ogsaa de vakte saa mange fortrolige Minder. Og han trykkede hendes Arm ind til sig og hviskede: „Du kære —.“

Saa puttede de sig ind i en lukket Droske; og da Jakobe her kastede sig ind til hans Bryst, overgav han sig ganske. Drosken rumlede afsted; og før nogen af dem rigtig fik besindet sig igen, holdt den udenfor Hotellet.

Jakobe blev siddende i Vognen, mens Per gik ind og bestilte Værelse og fik gjort et hastigt Toilette. Derefter kørte de lige ud til „Skovbakken“ uden at benytte Jernbanen. De havde endnu for meget at fortælle hinanden til at ville have Ørevidner omkring sig.

Ude paa Strandvejen lod de standse for at faa Vognens Kalesjer slaaet ned. Solen var bleven hed nu i Middagstimen, og der rørte sig ikke en Vind.

Per aandede dybt ud. Hans Væsen ligesom strakte sig med en lykkelig Følelse af Befrielse efter den lange Pine i Tvivlraadighedens Spændetrøje, og hans Hjerter var opfyldt af Taknemlighed mod Jakobe, der ved sin Skønhed og Gensynsglæde saa ganske retfærdiggjorde hans Overgivelse. Dertil kom Tryghedsfølelsen ved at være hjemme igen og høre Modersmaalet rundt omkring sig. Som han sad der med Jakobes Haand i sin og saae ud over det kendte Land med den lige udsprungne Skov og Sundet med de mange Sejlere, gik der ham et Øjeblik en patriotisk Følelsesbølge gennem Sindet.